

Wędka jest bardziej
potrzebna niż ryba

Świętowanie dnia
bł. Adolpha Kolpinga
Zebranie Młodego Kolpinga
Europa

Sfinansowano przez Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego ze środków Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich na lata 2018 – 2030

SPIS TREŚCI

4

Jak działa nasza rodzina?
Wspólnota akcji.

7

Rozmowa z...
Wędka jest bardziej potrzebna niż ryba.

10

Kolping na świecie, Kolping dla świata

12

Kolping jest młody
Zebranie Młodego Kolpinga Europa.

14

Okiem eksperta
Partycypacja publiczna NGO, a kompetencje przedstawicieli organizacji pozarządowych niezbędne do udziału w procesie stanowienia prawa.

16

Spotkania
Świętowanie dnia bł. Adolpha Kolpinga.

18

Kolping – praca
„Życie zawodowe nie kończy się po 50-tce!”, czyli jak pozostać aktywnym na rynku pracy?

21

Seniorzy
Aktywne obywatelstwo osób starszych

Drogie Czytelniczki i Drodzy Czytelnicy,

Rok Pański 2020 przyniósł nowe zadania i wyzwania. Dla Związku jest to czas wyborów nowego Zarządu na kolejną już VII kadencję, które odbędą się na tegorocznym Ogólnym Zgromadzeniu dnia 27 czerwca. W tym roku przypada też 100. rocznica urodzin św. Jana Pawła II. Pamiętajmy o niej w każdej Rodzinie, łącząc się w modlitwie z całą kolpingowską wspólnotą.

A nasz Biuletyn nabiera rozpędu i cieszy się dużym zainteresowaniem. Myślę, że na to zasługuje.

W bieżącym numerze znajdziecie aktualne informacje o tym, co dzieje się w Dziale Kolpinga w Polsce i na świecie. Jak sobie radzą Rodziny i czym się zajmują? I czy 25 lat to dla Młodego Kolpinga powód do odroczenia czy zwiększenia tempa?

Ale Kolping – to nie tylko młodzież. Jak wiadomo jesteśmy wspólnotą wielopokoleniową, a nasi seniorzy są aktywnymi obywatelami pogłębiającymi intensywnie swą wiedzę i umiejętności. Pomagają im w tym nasi sprawdzeni eksperci przybliżając różne zagadnienia – tym razem o dostępie do informacji publicznej. A wszystko dzięki naszemu Patronowi, który gromadzi nas z okazji swego święta, by uczyć nas wdzięczności. Czytajcie zatem Biuletyn i oceńcie sami, a może zostaniecie zachęceni do napisania też o sobie?

Krzysztof Wolski
Sekretarz Naczelny
Związku Centralnego Dzieła Kolpinga
w Polsce

Biuletyn Dzieła Kolpinga

WYDAWCA: Związek Centralny Dzieła Kolpinga w Polsce
ul. Żułowska 51, 31-436 Kraków, tel. 12 4187770
e-mail: kolping@kolping.pl, www.kolping.pl

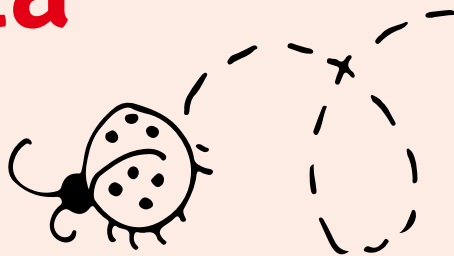
FOTOGRAFIE: Archiwum Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce
oraz Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce

REDAKTOR NACZELNA: Monika Dąbrowska

WSPÓŁPRACA W NUMERZE: Mirosława Ziaja, Edona Staka, Anna Łęcka,
Mirosława Damianowa, Marta Karaś, ks. Jan Nowakowski, Patrycja Kwapik,
Magdalena Szczudło

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD: Grzegorz Styk

Wspólnota akcji

Jak działa
nasza
Rodzina?

Stoisko kolpingowskiej kawy Tatico na wieczorku biesiadnym w szkole podstawowej w Niewieście.

Działalność Rodziny Kolpinga w Niewieście jest przede wszystkim na aktywizowaniu lokalnej społeczności i niesieniu jej pomocy. Naszym głównym celem jest animacja społeczno-kulturalna mieszkańców wsi Niewieście i okolic, we współpracy z partnerami instytucjonalnymi, pozarządowymi i prywatnymi. Z inicjatywy naszego Prezesa – księdza proboszcza Andrzeja Danielskiego, przebudowaliśmy, przy ogromnej pomocy parafian, małą salkę katechetyczną na świetlicę środowiskową Santiago, która jest siedzibą naszej organizacji i miejscem wielu realizowanych przez nas działań na rzecz społeczności lokalnej.

Dzięki pozyskanym środkom finansowym w konkursie grantowym Fundacji Wspomaganie Wsi „Nasza Świetlica” zmodernizowaliśmy budynek, a od strony ogrodów zbudowaliśmy zadaszony taras służący jako scena podczas imprez w plenerze. Świetlicę wyposażyliśmy w meble, sprzęt audiowizualny, kom-

putery i internet. Zaopiekowaliśmy się też biblioteką parafialną. W świetlicy Santiago prowadzimy szereg zajęć edukacyjno-artystycznych, np. naukę języka angielskiego i niemieckiego, naukę gry w szachy, gry na gitarze, zajęcia dziennikarskie, komputerowe, rękodzielnicze. Nasze Wolontariuszki - dyrygentki pro-

wadzą tu regularne zajęcia muzyczno-wokalne dla chóru dziecięcego Biedronki, którym się opiekujemy.

Chór Biedronki.

Biedronki są wizytówką naszej organizacji i naszą dumą. Grupa liczy dwadzieścioro pięcioro dzieci i zrzeszona jest w ogólnopolskim chórze dziecięcym o tej samej nazwie (tworzy go około 300 dzieci z Polski północnej). Poszczególne grupy funkcjonują niezależnie od siebie, ale w każdej chwili gotowe są do wspólnych występów. Biedronki działają w miastach i na wsiach, przy parafiach, stowarzyszeniach i w szkołach. Wspólnie spędzają wakacje i ferie zimowe na warsztatach muzycznych, bawią się na zabawach, w dyskotekach. Mają wspólny program działania, podobne cele, jednakowy repertuar, jednego wspólnego koordynatora - Prezesa RK w Niewieścinnie, ks. Andrzeja Danielskiego, a w każdym oddziale mają własnego opiekuna - dyrygenta chóru, pracującego na zasadzie wolontariatu.

W Niewieścinnie, w każdą sobotę, przez 2-3 godziny prowadzone są zajęcia wokalnno-muzyczne. Odbywają się liczne koncerty, wyjazdy warsztatowe i turystyczno-koncertowe, wyjścia do opery, kina, teatru, filharmonii, wspólne kolonie i ferie oraz coroczne imprezy urodzinowe chóru w każdym z oddziałów. Na występy chóru przychodzą całe rodziny, sąsiedzi i znajomi. Przy okazji koncertów zamiejscowych organizowane

Festyn nocy świętojańskiej.

są wycieczki, na które wyjeżdżają oprócz „Biedronek”, ich rodzice, rodzeństwo, koleżanki. W ten sposób mieszkańcy zwiedzają zakątki Polski i Europy. Repertuar Biedronek to piosenki młodzieżowe, klasyczne, religijne, gospel, ludowe i biesiadne. Niektóre piosenki chór wykonuje w kilku językach. Do tej pory Biedronki wydały pięć płyt kompaktowych.

Najważniejszym wydarzeniem w dotychczasowej historii chóru było spotkanie z Janem Pawłem II podczas Audjencji Generalnej na Placu Świętego Piotra w Watykanie, 20 czerwca 2001 roku. Podczas audjencji chór dał 45-minutowy koncert, wykonując piosenki w różnych językach. Biedronki brały udział w kilku programach telewizyjnych oraz w licznych audycjach radiowych. Ponadto chór zajął II miejsce w II Ogólnopolskim Ekumenicznym Festiwalu Piosenki KAIROS w Warszawie w 2007 roku. Koncertowali m.in. w Norwegii, Niemczech, Litwie, Danii, Wielkiej Brytanii i Holandii.

Pomimo tego, że chóry są niszową, mało popularną formą spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież, nasza grupa stale się powiększa i powstają jej nowe oddziały w różnych miejscowościach. Biedronki są specyficzną, niespotykaną formą chóru, ponieważ dzieci podczas występów nie są „usztynwione”, poważne, tylko zawsze uśmiechnięte, poruszają się w rytm muzyki, tańczą i klaszczą. Przypomina to bardziej dynamiczny chór gospel, niż ten klasyczny, bardzo statyczny, utrwalony w świadomości społecznej. Występowanie w tym chórze nie jest nudne, ponieważ dzieci jednocześnie śpiewają, bawią się i wyrażają swoją radość. Rodzina Kolpinga w Niewieścinnie organizuje dla Biedronek liczne wyjazdy, kolonie, koncerty, paczki świąteczne, stroje, sprzęt do występów, a nawet dożywianie.

Od wielu lat specjalnością naszego stowarzyszenia stało się również pozyskiwanie grantów i realizacja projektów. Mamy w naszej miejscowości spore zasoby kapitału ludzkiego - są studenci i fachowcy w różnych dziedzinach, którzy wiedzę i umiejętności wykorzystują na potrzeby naszych działań. Dzięki temu zorganizowaliśmy wiele warsztatów prowadzonych przez naszych wolontariuszy - fizjoterapeutów, weterynarzy, nauczycieli, animatorów kultury, muzyków, tancerzy. Ze środków grantowych oraz bazując na wolontariacie tych osób założyliśmy Akademię Aktywności, która jest naszym wspólnym dobrem, scalającym wszystkie działania społeczno-kulturalne wsi, pobudzającym jej mieszkańców do aktywności i zaangażowania na rzecz lokalnej społeczności. W Akademii organizujemy zajęcia zumbi, dietetyczno-kulinarne, kangoo jumps dla matych i dużych. Wprowadziliśmy też cykliczne warsztaty artystyczne dla całych rodzin,

np. malowania na wodzie, florystyczne, filcowania na sucho i mokro, gipsorytu. We współpracy z So-

Warsztaty kulinarne prowadzone przez wolontariuszkę Młodego Kolpinga.

łectwem zorganizowaliśmy Święto Fitness, podczas którego dokonaliśmy otwarcia zewnętrznej siłowni. Z zakresu kultury fizycznej stowarzyszenie rozpropagowało także marsz Nordic Walking i wyposażyło chętnych mieszkańców w kijki. Ponadto współpracując ze szkołą Podstawową w Niewieścieńie przeprowadziliśmy szereg warsztatów dla dorosłych, a dla dzieci cykl kilkunastu audycji muzycznych w wykonaniu muzyków Filharmonii Pomorskiej oraz przedstawienia teatru bajkowego Vaska. Organizowaliśmy też ferie zimowe i półkolonie letnie.

Nasza Rodzina Kolpinga we współpracy z GOKSiR-em w Pruszczu od wielu lat organizuje gminny festyn nocy świętojańskiej. W ogrodach rekreacyjnych świetlicy Santiago, na scenie odbywają się koncerty, a nieodłącznym elementem pikniku jest park rozrywki dla dzieci i zabawy urządzone przez wolontariuszy, zawody sportowe, gastronomia. O północy kultywowany jest obrzęd rzucania wianków do wody przez panny oraz palenie ogniska przez młodzież. Tradycja urządzania nocy świętojańskiej w ogrodach rekreacyjnych świetlicy dla mieszkańców gminy Pruszcz i okolic zagościła na stałe w kalendarzu imprez kulturalnych powiatu. Ta impreza wyróżnia wieś od innych, promuje zarówno ją jak i Rodzinę Kolpinga i jest miejscem spełnienia się wielu społecznych inicjatyw.

Jako wspólnota osób związanych z parafią św. Jakuba Ap. w Niewieścieńie w ramach naszej formacji zapoznujemy się z tradycją kościoła katolickiego, odmawiamy modlitwy, uczestniczymy w rekolekcjach, czuwaniach modlitewnych i mszach. Opiekujemy się też wystrojem kościoła, a od wielu lat we współpracy z parafią, organizujemy koncerty muzyki poważnej.

Na koniec warto wspomnieć również nasz projekt grantowy „Jan uczy Jasia, a Jaś Jana”, gdzie starsi wolontariusze uczyli dzieci i młodzież starych, wiejskich zwyczajów, takich jak: kiszenie kapusty, darcie pierza, wyrobienie masła. Młodzież w zamian przyuczała seniorów do obsługi komputera, Internetu, telefonu komórkowego. Dzięki tego typu akcjom, włączającym starszych i młodszych, sukcesywnie pozyskujemy nowych wolontariuszy, członków i partnerów naszej organizacji.

Zapraszamy do zapoznania się z naszymi wszystkimi działaniami na stronie internetowej www.niewiescinkolping.org.pl oraz na Facebooku. Nasze najbliższe plany to zbudowanie i wyposażenie aneksu kuchennego oraz łazienki w budynku świetlicy Santiago. Ponadto nadal pracujemy nad wzmocnieniem i integracją naszej wspólnoty, utrzymaniem współpracy z lokalnym środowiskiem i niesieniem pomocy potrzebującym.

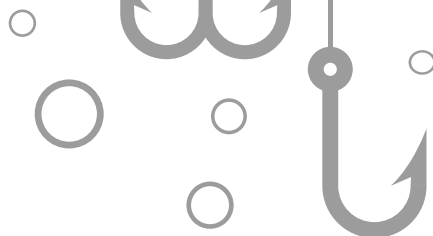
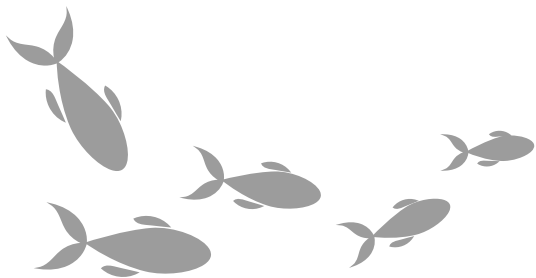
Mirosława Ziaja
Rodzina Kolpinga w Niewieścieńie

Świąteczne spotkanie Rodziny Kolpinga.

Wędką jest bardziej potrzebna niż ryba

Monika Dąbrowska

Rozmowa Z...

Małe ziarno, zasiane przez wikariusza parafialnego w Elberfeld w Zagłębiu Ruhry, rozrosło się w wielkie drzewo, a jego siewca dostąpił „chwały ołtarza” – pisał ks. dr Tadeusz Solski w swojej książce o życiu i działalności bł. A. Kolpinga. Dzisiejsza obecność Dzieła Kolpinga w 60 krajach, na prawie wszystkich kontynentach świata potwierdza te słowa. Skłania też do refleksji nad tym, co uniwersalnego znalazło się w ideach prostego księdza z Kerpen, że przetrwały one próbę czasu i nadal manifestują się w działalności lokalnych stowarzyszeń – Rodzin Kolpinga. Wspólnie z Ks. Prałatem Janem Nowakowskim – prezesem Rodziny Kolpinga w Bochni rozmawiamy na temat aktualności idei naszego Patrona.

Monika Dąbrowska: Św. Jan Paweł II powiedział o bł. Kolpingu: „Takich wzorów do naśladowania potrzeba współczesnemu światu”. Jakie jeszcze opinie o ks. A. Kolpingu odnajdujemy w wypowiedziach Papieża – Polaka.

Ks. Jan Nowakowski: Postać księdza A. Kolpinga budziła w Janie Pawle II wyjątkowe zainteresowanie. Sam fakt, że jeszcze przed beatyfikacją dwukrotnie odwiedził miejsce jego wiecznego spoczynku w Kolonii w kościele minorytów świadczy o tym dobitnie. Był tam bowiem najpierw jako kardynał z Krakowa w 1978 r., a potem już jako papież w 1980 r. To ostatnie wydarzenie jest ewenementem - Ojciec św. modlił się przy grobie Kolpinga – jeszcze nie błogosławionego. Jan Paweł II mówił wtedy: *Przybyłem, aby podziękować Adolphowi Kolpingowi i Międzynarodowemu Dziełu Kolpinga, urzeczywistniającym swój program zgodnie z duchem czasu, przyczyniając się do rozwiązywania problemów społecznych. W wielką radością słuchałem, że dzieło to rozprzestrzenia się w 20 krajach na ziemi i w ostatnim czasie rozwija się bardzo w krajach trzeciego świata. (...) Jestem świadomy Waszego wielkiego pragnienia beatyfikacji ojca Kolpinga. Pragnę Was w tym wesprzeć.*

Ks. Jan Nowakowski

Budowniczy Kościoła Św. Pawła Apostoła w Bochni i zarazem proboszcz powstałej parafii pełniący tę funkcję przez 34 lata. Obecnie emeryt rezydujący przy tejże parafii. Jest prezesem Rodziny Kolpinga w Bochni.

Beatyfikacja nastąpiła dopiero jedenaście lat później - w 1991 i także za sprawą Jana Pawła II, który osobiście wyniósł na ołtarz tego zwykłego, ale nadzwyczajnego kapłana z Kerpen. Podczas uroczystości beatyfikacyjnych Papież mówił o Kolpingu: *Stał on mocno obiema nogami na ziemi, lecz zwrócony był ku niebu (...). Modlił się on pracą i pracował modlitwą.*

Monika Dąbrowska: Spójrzmy zatem na naszego Patrona przez pryzmat jego życia. Czy może Ksiądz wyznaczyć najważniejsze fakty z biografii Kolpinga, które wpłynęły na jego Dzieło?

Ks. Jan Nowakowski: Moja skromna znajomość biografii oparta na literaturze krajowej każe mi zauważyć kilka szczególnie ważnych faktów w życiu naszego bohatera, którymi Opatrzność prowadziła go do wyjątkowych zadań.

Najpierw małe miasteczko Elberfeld, gdzie jako wikariusz w parafii św. Wawrzyńca i zarazem katecheta w gimnazjum styka się z brutalnymi realiami nędzy wśród robotników i ich rodzin. Rezygnuje z marzeń o dalszych studiach teologicznych, bo odkrywa wielkie możliwości działań duszpasterskich wśród mas pracujących. Odkrywa, że powstające aktualnie związki rzemieślnicze muszą zmierzać do odnowienia, a nawet odrodzenia społeczeństwa, ale tylko przez chrześcijańskie wychowanie zwłaszcza ojców i matek. W rodzinnej atmosferze bowiem wzrastają dobrzy obywatele, którzy będą mieć wpływ na losy kraju. Tu zasiane ziarno zaczyna wzrastać, ale jego drzewo zobaczymy już z innej perspektywy miejsca i czasu.

Wyjątkowym miejscem dla Dzieła A. Kolpinga jest Kolonia. Z bogatym doświadczeniem duszpasterskim podejmuje tu pracę wikariusza katedralnego. Problemy społeczne są tu szczególnie widoczne i to w masowej skali. Wielkie miasto ma duży przemysł, a nowe odkrycia techniczne wywołują w tej dziedzinie rewolucję, co uderza bezpośrednio w pracowników, których się zwalnia lub głodo wynagradza. Powstają liczne związki robotnicze, głównie te działające poza chrześcijańskimi zasadami, radykalnie zmierzające do siłowych rozwiązań. Jako doświadczony i mądry duszpasterz Kolping przekonuje jednak, by ówczesny świat pracy wybierał związki rzemieślników opierające trudne zmiany na duchowych wartościach. Spotkało się to z dużym zainteresowaniem współczesnych - na jego konferencjach specjalistycznych prowadzonych regularnie w każdy poniedziałek w kościele Minorytów gromadziły się tłumy.

Kolejnym bardzo ważnym wydarzeniem, które miało formułować świadomość ludzi jest zorganizowanie prasy. W 1854 r. Kolping

wydaje własną związkową gazetę, która w krótkim czasie osiągnie nakład aż 6000 egzemplarzy. Jak na ówczesne czasy jest to niezwykle sukces. Cały dochód ze sprzedaży przeznaczają dla Związku Czeladników, którego jest prezesem i na organizację domu - „Hospicjum” dla robotników.

Monika Dąbrowska: Na pierwszy rzut oka wydaje się, że pierwotne zakładane przez ks. Kolpinga związki czeladników niewiele mają wspólnego z obecnymi kolpingowskimi stowarzyszeniami. Jednak jako Rodziny Kolpinga – już w samej nazwie tworzonych przez nas organizacji reprezentujemy osobę naszego Patrona oraz przywiązanie do jego idei. Zatem które z działań i myśli bł. A. Kolpinga są wg księdza najbardziej aktualne?

Ks. Jan Nowakowski: Punktem wyjścia dla działalności Kolpinga było uświadomienie sobie i innym, że czas wielkiej rewolucji technicznej niesie z sobą spore zagrożenia religijno-moralne wśród młodzieży robotniczej, zresztą dla wszystkich ludzi pracy. Ten niezwykle postęp techniczny w XIX wieku sprowadził wielką biedę materialną, a za nią szła degeneracja duchowa i moralna połączona z utratą wiary. Trzeba więc było budować struktury, które skutecznie odpowiedzą na wyzwania epoki i oprzeć je na mocnym fundamencie religijnej wiary. Takim fenomenem stało się Dzieło Kolpinga. I jest nim do dziś. Dzisiaj działalność społeczna w ramach Rodziny Kolpinga musi opierać się na wartościach duchowych zaczerpniętych z Ewangelii. Dość dobitnie wyraził to obecny Sekretarz Generalny Międzynarodowego Dzieła Kolpinga - Markus Demele mówiąc, że jest to zapisane w DNA Kolpinga. *(Cały wywiad z M. Demele w Biuletynie Dzieła Kolpinga 1/2019 – przyp. red.)*

Inne przestanie twórcy Dzieła – bł. A. Kolpinga, które pozostanie zawsze aktualne to *czaszy Wam*

pokażą co należy czynić. Zmusza to Rodziny Kolpinga do odczytywania znaków czasu i odpowiadania na najbardziej aktualne problemy społeczne.

Monika Dąbrowska: Bł. A. Kolping zawsze podkreślał olbrzymie znaczenie społeczności lokalnej (domu) w życiu człowieka. Przechodząc zatem do „własnego podwórka” - jak pojawienie się Rodziny Kolpinga w Bochni wpłynęło na życie parafii?

Ks. Jan Nowakowski: To dość trudne pytanie. Jak odczuć działanie matej, dotąd nieznaną i obcej także w lokalnym środowisku grupy, w tak dużej ośmiotysięcznej parafii, gdzie działają już nawet od 30 lat liczne aktywne stowarzyszenia? Rodzina Kolpinga funkcjonuje u nas od dziesięciu lat i potrafiła jeszcze odnaleźć puste przestrzenie działalności duszpasterskiej i społecznej i je zagospodarować. Niewątpliwie przez swoją inność, potrafiła zaciekawić i przyciągnąć do siebie sporo wolontariuszy, a potem przez atrakcyjne programy na miarę czasów ściągała coraz większe grupy zainteresowanych z miasta i okolic. Dzięki licznym projektom i inicjatywom podejmowanym głównie dla seniorów, w krótkim stosunkowo czasie Rodzina Kolpinga zaistniała w bocheńskim środowisku. Wielkie zainteresowanie wzbudziło na początku udzielanie porad prawnych w pomieszczeniach kościoła parafialnego. Potem powoli tworzyła się wspólnota przez systematyczne spotkania, przez dokształcanie, przez podejmowane prace, przez realizację różnych programów aktywizacji, przez wspólne wycieczki.

Tego rodzaju aktywność zmotywowała także lokalne władze miasta i powiatu do zorganizowania podobnych działań. To również załuga Kolpinga i jej wpływ na społeczność lokalną.

Monika Dąbrowska: Adolph Kolping propagował bardzo nowoczesną jak na swoje czasy działalność dobroczynną – opierającą się na zorganizowanej samopomocy. Na czym Księdza zdaniem taka pomoc polega i jak konkretnie może się przejawiać w działaniach Rodzin Kolpinga?

Ks. Jan Nowakowski: Dzieło Kolpinga przy końcu życia swojego Patrona liczyło 25 tysięcy członków zrzeszonych w ponad 400 lokalnych Związkach. Już te liczby świadczą o mądrości organizacyjnej jego twórcy oraz o zdolnościach przekonywania do słuszności idei. Robotnicy sami organizowali się inspirowani sugestywnym przekazem, podczas cotygodniowych, poniedziałkowych konferencji w kościele Minorytów w Kolonii, które gromadziły tłumy ludzi. W stosunkowo krótkim życiu Kolpinga (bo zaledwie 52 lat) tak wielkie Dzieło nie mogłoby powstać, gdyby nie widoczna charyzma jego twórcy, zdolność wyzwiania drzemiących w ludziach umiejętności do działania i ich wspólnego wysiłku, a nade wszystko gdyby nie Boża pomoc. Dzisiaj nadal przystawiona wędka jest bardziej potrzebna niż ryba. Mimo, iż społeczeństwo bywa cza-

sami roszczeniowe co jest spadkiem po minionej epoce, to trzeba wytrwale edukować, przekonywać, że aby „brać trzeba siebie samego dać”, a Jezus Chrystus powie: „większa radość jest w dawaniu niż w braniu”. To także pole formacyjne dla Rodzin Kolpinga, a paleta działań w tym zakresie jest spora. Jedną z nich są u nas comiesięczne katechezy prowadzone przez kapłana dla członków wspólnoty kolpingowskiej (tak jak pierwotnie u Kolpinga – w poniedziałki).

Monika Dąbrowska: Czy lokalna działalność Rodziny Kolpinga może być sposobem na chrześcijańską odpowiedzialność za świat, o której pisał bł. A. Kolping?

Ks. Jan Nowakowski: Niech moją odpowiedzią będą słowa samego bł. Adolpha Kolpinga: „Gdy każdy w swoim miejscu będzie robił coś dobrego, to świat będzie lepszy”. Chrześcijańska wizja świata opiera się na prostym przykazaniu miłości Boga i bliźniego. W naszej wspólnocie, jak w wielu innych, ta idea jest jasnym wskazaniem w tym co robimy. Odpowiedzialność za świat kryje się przede wszystkim w mądrości Bożej zawartej w pięknym świecie i w księdze Życia - Piśmie Świętym.

Monika Dąbrowska: Jak przekonałby Ksiądz innych duchownych w Polsce o tym, że warto w swoich parafiach zakładać Rodziny Kolpinga?

Ks. Jan Nowakowski: Zawsze to jest tak - najpierw trzeba być samemu przekonany, aby innych przekonywać. To jest proces, który zwykle trwa i przechodzi różne etapy od zachwyty przez obojętność, a nawet do bezsensu, ale i odwrotnie. Ja wiele z tych etapów mam poza sobą. Dzisiaj lepiej rozumiem wartość Dzieła Kolpinga patrząc na jego uniwersalność. W rozmowie z księżmi nawiązując do Dzieła Kolpinga przywołuję robiące wrażenie liczby: 60 krajów świata, w których działamy, 400 tysięcy członków Rodziny Kolpinga i jego ponad 150 letnią historię oraz aktywność w naszym kraju. Dzieło Kolpinga to dobra wspólnota, która wnosi społeczne mądre działanie – jako przykład mogę podać Rodzinę Kolpinga w parafii św. Pawła Apostoła w Bochni, ale i wiele innych.

Monika Dąbrowska: Dziękuję za rozmowę!

Kolpingowski
drogowskaz:

„Jeśli chcesz mieć lepszą przyszłość, powinieneś sam ją tworzyć”

bł. A. Kolping

INDIE

Dzieło Kolpinga z Indii przeszkoliło w swoim pilotażowym projekcie 30 kobiet z plemienia koczowniców z Tamil Nadu. Tematem kursu było krawiectwo. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że kurs był skierowany do tej części populacji, która jest wykluczona przez większość społeczeństwa Indii. To wędrowne plemię jest bowiem bardzo marginalizowaną grupą społeczną – ubogą i słabo wykształconą. Trzymiesięczne kursy odbywały się w wiosce Kuruvimalai, a instruktorzy chwalili wyjątkowe talenty kobiet – nie tylko w szyciu, ale także w haftowaniu ubrań. W obecności przedstawiciela z Kolpinga Międzynarodowego uczestniczki otrzymały certyfikaty ukończenia szkoły, które mogą teraz wykorzystać do ubiegania się o dotację w ramach rządowego programu. Każda kobieta, która może przedstawić dowód trzymiesięcznego szkolenia, może bowiem ubiegać się o maszynę do szycia i rozpocząć działalność jako krawcowa. Szkolenia Kolpinga odbyły się we współpracy z Tamil Nadu State Rural Livelihoods Mission (TNSRLM) i umożliwiają kobietom generowanie dodatkowego dochodu, dzięki któremu mogą zrobić pierwszy krok do wyjścia z ubóstwa i rozpoczęcia nowego życia.

HONDURAS

Dzieło Kolpinga w Hondurasie zorganizowało spotkanie kolpingowskich plantatorów kawy. W sali konferencyjnej rolnicy rozmawiali na temat możliwych sposobów utrzymania, a nawet podniesienia jakości kawy eksportowanej do Niemiec i Polski. Na spotkanie został zaproszony Antonio Castellanos, który od wielu lat jest odpowiedzialny za procesy eksportowe i ma ogromne doświadczenie w dziedzinie kawy jako profesjonalny degustator. Dzięki jego obecności plantatorzy mogli podnieść swoją wiedzę i rozwiązać wszelkie wątpliwości w temacie jakości kawy. Dyrektor Dzieła Kolpinga w Hondurasie - Rufino Rodríguez podzielił się też nowymi inicjatywami w temacie kolpingowskiej kawy i podziękował za wysiłek, jaki rolnicy wkładają w to, aby zawsze wysyłać najlepszy produkt. Produkcja kawy w oparciu o zasady sprawiedliwego handlu to duże wyzwanie dla plantatorów, ponieważ pracują „na własny rachunek”, z pominięciem wszelkich pośredników. Jest też to jednak powód dużej motywacji i satysfakcji z godziwego wynagrodzenia swojej pracy. W kolejnej części spotkania kolpingowska spółdzielnia plantatorów kawy - COCACCAL przedstawiła sprawozdanie na temat wypracowanych przez siebie procedur oraz przedstawiła raport na temat procesu certyfikacji i możliwości zwiększenia liczby członków.

Opracowała: Monika Dąbrowska
Zdj. Kolping International, Kolping Honduras

NA ŚWIECIE DLA ŚWIATA

SERBIA

W 2001 roku Dzieło Kolpinga w Serbii rozpoczęło działalność we wsi Sajan. Dzięki wsparciu szwajcarskiego Kolpinga właśnie otwarto tam nowe centrum szkolenia zawodowego. *W ramach naszych działań szczególnie wspieramy kobiety, aby mogły rozpocząć działalność gospodarczą. Ważne jest też dla nas szerzenie wiedzy o Celach Zrównoważonego Rozwoju – powiedziała Melinda Tomić, dyrektor zarządzająca Dziełem Kolpinga w Serbii. Ponadto w centrum chcemy szkolić młodych ludzi w zakresie zrównoważonego rolnictwa, ponieważ znaczna większość ludności regionu pracuje w tym obszarze – dodaje Melinda.* Nowe centrum ma odegrać istotną rolę w osiągnięciu celu, jakim jest wzmocnienie struktury gospodarczej w regionie Banat i wsparcie jak największej liczby osób o niskich dochodach. Aktywność Kolpinga w Serbii dociera do coraz większej liczby osób - nie tylko na obszarach wiejskich, ale również w większych miejscowościach. Kolping stał się tam synonimem pracy „z misją” oraz wysokiej jakości edukacji i szkoleń, które stają się atrakcyjne dla coraz większej liczby osób. Kolping w Serbii dba również o rozwój pasji swoich członków – organizują ciekawe spotkania i warsztaty. Powstał np. kolpingowski chór kobiet, który wystąpił na uroczystości inauguracyjnej pracę wyżej wspomnianego centrum.

REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI

Kolping w Republice Południowej Afryki proponuje szkolenia dla osób, które przedwcześnie opuściły system edukacji. Szkolenia odbywają się w ramach Programu „Szansa na Pracę” (Work Opportunity Programme – WOP) już od ponad dwudziestu lat. Aktualnie organizowany jest kurs spawalniczy, w którym bierze udział jedenastu młodych mężczyzn i jedna kobieta. „Dzięki programowi WOP stałem się nową osobą” – podobne oświadczenia bardzo często słyszą przedstawiciele Kolpinga Międzynarodowego, którzy odwiedzają tamtejsze kursy doskonalenia zawodowego. Zapotrzebowanie na tego typu wsparcie jest ogromne.

Z czego to wynika? Republika Południowej Afryki ma wysokiej jakości system edukacji, jednak wiele dzieci i młodych - zwłaszcza z biednych i kolorowych społeczności, nie ma do niego dostępu. Działania Kolpinga koncentrują się zatem na szkoleniu umiejętności i podnoszeniu kwalifikacji młodych ludzi, którzy są zagrożeni wykluczeniem społecznym. Większość z nich po raz pierwszy doświadcza tego, że ktoś im ufa i wierzy, że mogą coś osiągnąć w życiu. Zanim rozpocznie się właściwy kurs zawodowy i szkolenie praktyczne, młodzi ludzie korzystają z warsztatów rozwoju osobistego i wsparcia psychologicznego. Następnie uczestnicy Programu mogą skorzystać z kursów takich jak np. spawalniczy, kulinarny, zarządzania biurem. Dużym zapotrzebowaniem cieszą się też kursy naprawy telefonów komórkowych i komputerów.

Zebranie walne Młodego Kolpinga Europa

Kolping
jest młody!

Reprezentanci kolpingowskiej młodzieży z Węgier i Ukrainy.

Pełni pozytywnych wspomnień, wracamy pamięcią do spotkania członków Młodego Kolpinga Europa, które odbyło się w Luborzycy k. Krakowa w dniach 22-24 listopada 2019 r. Wtedy to ponad trzydziestu młodych kolpingowskich liderów z 15 różnych krajów dzieliło się doświadczeniami w pracy z młodzieżą. Ale zacznijmy od początku...

Wiedząc, że sobota będzie wypełniona spotkaniami i warsztatami, niektórzy z nas zdecydowali się przyjechać już w czwartek wieczorem, aby wykorzystać okazję i w piątek odkryć ten piękny fragment Polski. Tak więc wszystko zaczęło się w piątek rano, kiedy ruszyliśmy w kierunku centrum miasta i postanowiliśmy dołączyć do bezpłatnej pieszej wycieczki po Krakowie. To średniowieczne stare miasto, ale pełne młodych ludzi. Większość z nas nigdy wcześniej się nie spotkała i niesamowite było to, jak grupa zupełnie obcych sobie ludzi razem spaceruje po mieście i dogaduje się jakby znali się od zawsze! To właśnie siła młodości! Mimo, że było zimno, to humor Jerry-ego

– naszego przewodnika – i pyszna filiżanka gorącej czekolady były w stanie nas ogrzać od środka. Pod koniec naszego spaceru, wszyscy byliśmy pewni dwóch rzeczy - że miasto jest niesamowite i że musimy coś zjeść i to szybko! Pomoc przyszła w postaci zapiekanki, która dała nam energię do zrobienia jeszcze kilku zdjęć grupowych i powrotu do domu Kolpinga. O godzinie 18:00 wszyscy przybyli cali i zdrowi i czekali na rozpoczęcie wieczoru.

Zawsze zaczynamy od gier, aby poznać nowych ludzi, a następnie żartujemy, aby każdy poczuł się dobrze w grupie, a kończymy prostymi i szczerymi dyskusja-

mi, podczas których wszyscy czują się mile widziani i wolni jak ptak by być sobą. Każdy ma historię, którą może się podzielić i każdy potrzebuje historii, aby nakarmić swojego ducha.

Warsztaty z myślenia projektowego.

Sobotni poranek nadszedł zbyt szybko i rozpoczęło się oficjalne spotkanie. Zarząd Młodego Kolpinga Europa reprezentowany w osobie Gellérta Szabó (byłego przewodniczącego) przedstawił sprawozdanie z działalności za ostatnie lata oraz plany na nadchodzący rok. Potem Patrycja Kwapiak - specjalistka ds. europejskiej współpracy młodzieży, pokazała nam raport o sytuacji finansowej. Następnie wszyscy uczestnicy mieli okazję zaprezentować działania młodzieżowe w swoich krajach, co dało nam możliwość docenienia różnorodności i specyfiki każdego stowarzyszenia. Prezentacje pokazały nam, co Kolping oznacza dla każdego z nas, i że istnieje wiele różnych sposobów na zaangażowanie młodych ludzi w działalność wolontariacką.

Potem przyszedł czas na wybory nowego zarządu. Każdy miał szansę się zgłosić i zostać kandydatem, ale tylko siedem osób mogło zostać wybranych. Po spokojnych i bezpiecznych wyborach (chciałabym, żeby takie były w moim kraju...) nowy zarząd rozpoczął swoją podróż, by uczynić społeczność Kolpinga jeszcze większą. Nowi członkowie zarządu to Edona Staka (Albania), Grlica Golusin (Serbia), Dominik Presul (Słowacja), Heinz Strässle (Szwajcaria), Luis Saavedra (Portugalia), Jerzy Wolf (Polska) i Sven Messing (Niemcy), który został jednogłośnie wybrany przewodniczącym na pierwszym posiedzeniu zarządu (odbyło się ono zaraz po wyborach). Jesteśmy bardzo wdzięczni za pracę poprzednich członków zarządu, którzy tym razem nie kandydowali, by „przekazać pałeczkę” innym: Viktorija Erjavec (Chorwacja), Marko Bojin (Serbia), Henrietta Blejan (Rumunia) i nasz były przewodniczący Gellért Szabó (Węgry).

Po wyborach inspirujące warsztaty o programie Erasmus + (prowadzone przez ekspertkę – Magdalenę Szczudło) potwierdziły, że mamy kreatywne i niesamowite pomysły na zmianę świata poprzez dobre praktyki. Naprawdę możemy to zrobić, jeśli „starsi”

bardziej nam zaufają. Czemu nie? Udowodniłmy, że jesteśmy najlepszymi agentami zmian, liderami rewolucji, ale jednocześnie ambasadorami pokoju. Jesteśmy budowniczymi mostów między społecznościami! Wystarczy zapalić jedną świecę, a zapłoną tysiące innych. Nasz czas nie jest gdzieś w przyszłości, nasz czas jest tu i teraz! Więc zamiast udawać, że zmieniasz świat, daj szansę nam – młodym! Daj nam przestrzeń, środki i czas. Jesteśmy głodni zmian, ale brak nam okazji. Teraz chcemy, abyś poważniej zaangażował nas w działania poprzez uczciwą konkurencję i wspólne wysiłki!

Wieczorem świętowaliśmy 25. rocznicę powstania Młodego Kolpinga Europa. Wszyscy przynieśli tradycyjne potrawy i napoje ze swoich krajów: od domowej czekolady i kiełbas, po pierniki i „laknur” - przepyszny przysmak z Albanii! A po skosztowaniu wszystkiego zaczęła się prawdziwa pomarańczowa impreza: tańczyliśmy do wszystkich tradycyjnych piosenek z naszych krajów, robiliśmy zdjęcia grupowe i śmiałyśmy się, ciesząc się wspólnym czasem. Ponieważ jesteśmy młodzi i piękni, a także gotowi być wzorem godnym do naśladowania w społeczeństwie.

W niedzielny poranek obudziliśmy się, nie zdając sobie do końca sprawy, że to niesamowite spotkanie wkrótce się skończy i wszyscy będą musieli wrócić do swoich krajów. Ale byliśmy pewni jednego – zachowamy motywację i wspomnienia, jakie spotkanie zostawiło w naszych sercach. Z pewnością będziemy dzielić się nimi po powrocie do domu.

Dziękuję bardzo naszym gospodarzom z Dzieła Kolpinga w Polsce za gościnę, naszej doradczynie ds. młodzieży – Patrycji za jej ogromne wsparcie organizacyjne oraz wszystkim obecnym. To młodość jest odpowiedzialnością!

Edona Staka
Dzieło Kolpinga w Albanii

tłum. Monika Dąbrowska

Partycypacja publiczna NGO, a kompetencje przedstawicieli organizacji pozarządowych niezbędne do udziału w procesie stanowienia prawa

Magdalena Szczudło

Okiem eksperta

Czym jest partycypacja publiczna?

Partycypacja publiczna to **świadome angażowanie się obywateli** w procesy decyzyjne dotyczące ich życia społecznego, kreowania założeń polityk publicznych, życia wspólnot lokalnych, sołectw, gmin, powiatów, miast, dzielnic, województw, czy kraju. To zestaw działań i metod, które służą diagnozowaniu przez obywateli, wspólnie z demokratycznie wybraną władzą publiczną, ich problemów i potrzeb, szukaniu rozwiązań, budowaniu programów i strategii, wdrażaniu ich, ewaluacji. Partycypacja publiczna to złożony proces uczestnictwa obywateli na każdym etapie stanowienia prawa, które jest podstawą wdrażania programów polityk służących rozwojowi społecznemu, gospodarczemu, politycznemu.

Podstawowe założenia procesów partycypacji publicznej to:

- zaangażowanie się obywateli, uczestnictwo;
- demokratycznie wybrana władza publiczna na każdym poziomie-samorządowym, krajowym jest uznana za legalną;
- władza publiczna współpracuje z obywatelami i podmiotami reprezentującymi obywateli w oparciu o zasadę partnerstwa.

Zatem partycypacja publiczna to nie jednorazowy akt głosowania w wyborach powszechnych raz na określoną kadencję władz, ale bieżące zaangażowanie obywateli w proces stanowienia prawa. Aby to było możliwe, z jednej strony władza publiczna musi stwarzać obywatelom możliwość uczestnictwa, z drugiej strony obywatele muszą aktywnie angażować się w różnych formach partycypacji publicznej.

Działania i formy partycypacji publicznej.

Możliwość uczestnictwa obywateli w procesach partycypacyjnych władza publiczna może gwarantować stosując różne metody i działania, ale podstawową

zasadą partycypacji i realnego uczestnictwa obywateli, wypowiedzenia się, opiniowania, konsultowania się jest **dostęp do informacji publicznej**. Bez wiedzy na temat procesów decyzyjnych, założeń programów publicznych, faktycznego stanu prawa, obywatele nie mają podstawy do budowania wartościowych opinii, konsultacji i założeń. Dostęp do informacji publicznej i wiedza dotycząca bieżących spraw publicznych i społecznych jest niezbędna do pełnego i wartościowego procesu partycypacyjnego. Taka wiedza umożliwia uczestnictwo obywateli w takich działaniach partycypacyjnych jak np.:

- Konsultacje społeczne;
- Referendum;
- Bezpośrednie kontakty z przedstawicielami publicznymi: posłami, senatorami, radnymi;
- Prace w podmiotach, ciałach dialogu społecznego i/lub reprezentatywnego jak np.: rady pożytku publicznego, rady seniorów, rady zatrudnienia, grupy robocze, komisje stałe.

Organizacje pozarządowe w procesie partycypacji publicznej

Organizacje pozarządowe stanowią w państwie demokratycznym niezbędny element życia społecznego, publicznego i procesów partycypacji publicznej. Organizacje pozarządowe powstają z inicjatywy wolnych obywateli, aby realizować projekty i programy odpowiadające na potrzeby społeczne i/lub publiczne. Diagnoza społeczna, znajomość środowisk lokalnych, wspólnotowych, rozeznanie problemów grup społecznych ze szczególnymi potrzebami, jak np.: osoby niepełnosprawne, kobiety, dzieci, młodzież, seniorzy to jedna z przesłanek do angażowania organizacji pozarządowych w procesy partycypacyjne. Ponadto, organizacje pozarządowe stanowią obywatelską reprezentację głosów i interesów społecznych, są rzecznikami spraw ludzi i wspólnot, które powinny być przedmiotem prac władzy publicznej. Przez or-

organizacje pozarządowe przepływa wiedza społeczna – niezbędna do stanowienia dobrego prawa, podejmowania dobrych decyzji, zapewniających bezpieczny rozwój społeczny i dobrobyt wspólnotowy.

W ramach działań rzeczniczych i reprezentacyjnych organizacje pozarządowe mogą prowadzić i prowadzą działania wzmacniające udział ich przedstawicieli w procesie stanowienia prawa, w szczególności poprzez:

- udział w konsultacjach publicznych i społecznych w ramach samorządowego i rządowego procesu legislacyjnego;
- składanie petycji lub inicjatyw obywatelskich w ramach polskiego procesu stanowienia prawa;
- kandydowanie do grup, ciał przedstawicielskich i dialogu społecznego i obywatelskiego, jak np. Rady Pożytku Publicznego, Stałe Grupy Konsultacyjne, Rady Seniorów, Powiatowe Rady Zatrudnienia itp.

Skuteczność i kompetencje przedstawicieli organizacji pozarządowych w procesie stanowienia prawa.

Skuteczny udział przedstawicieli organizacji pozarządowych w procesie stanowienia prawa, rzecznicstwo interesu społecznego oraz reprezentacja sektora obywatelskiego w procesie stanowienia prawa jest możliwa wówczas, jeżeli przedstawiciele organizacji pozarządowych posiadają odpowiednie **kompetencje**, które umożliwiają i ułatwiają prace partycypacyjne i aktywne uczestnictwo.

Na kompetencje składają się trzy atrybuty:

WIEDZA ● UMIEJĘTNOŚCI ● POSTAWY

Skuteczność przedstawicieli organizacji pozarządowych w procesie konsultacji stanowionego prawa jest związana z odpowiednim przygotowaniem się, podejmowaniem działań edukacyjnych i samokształceniowych, tak aby pełne kompetencje, skutkowały wartościowym formułowaniem opinii, konsultacji, zdań, czy propozycji społecznych. Katalog cech dla poszczególnych atrybutów kompetencji w obszarze partycypacji publicznej jest związany z:

WIEDZĄ

- posiadanie specjalistycznej wiedzy w różnych dziedzinach w szczególności np.: prawo regulujące działalność organizacji pozarządowych, prawo w obszarze polityki społecznej, ustawodawstwo regulujące możliwość uczestnictwa NGO w procesie stanowienia prawa, prawo rynku pracy, prawo

pracy, prawo w zakresie funduszy UE, prawo gospodarcze, prawo w zakresie przedsiębiorczości, prawo samorządu terytorialnego, prawo międzynarodowe, ustawodawstwa regulującego dostęp do informacji publicznej, kodeks postępowania administracyjnego, prawo gospodarcze;

- posiadaniem wiedzy z zakresu procedur funkcjonowania ciał dialogu społecznego i obywatelskiego, praw i obowiązków organizacji pozarządowych w procesie stanowienia prawa, praw i obowiązków przedstawicieli administracji publicznej w procesie stanowienia prawa, źródeł prawa w Polsce.

UMIEJĘTNOŚCIAMI

- posiadanie umiejętności formułowania argumentów, stanowisk, opinii;
- posiadanie umiejętności reprezentowania szerszych grup społecznych, środowiska, a nie interesu tylko swojej organizacji;
- posiadanie umiejętności analizy dokumentów, aktów prawnych;
- posiadanie umiejętności wyciągania wniosków;
- posiadanie umiejętności współpracy w wypracowywaniu stanowisk, posiadanie umiejętności rozróżniania etapów stanowienia prawa.

POSTAWAMI

- nastawienie na dialog oraz współpracę;
- odpowiedzialność za zajmowane stanowiska w procesie stanowienia prawa;
- rzetelność i dokumentowanie prac w procesie stanowienia prawa;
- posiadanie „czystych intencji” – partycypacja nie powinna stanowić form manipulacji ani mieć charakteru fasadowego;
- poszanowanie dobra ogólnospołecznego oraz interesu ogólnego;
- szacunek do przepisów prawa;
- dzielenie się wiedzą, przejrzystość i jawność w procesie stanowienia prawa.

Magdalena Szczudło

Specjalistka ds. innowacji i współpracy międzynarodowej w FRDL MISTI Kraków, odpowiedzialna za inicjowanie i rozwój projektów z zakresu innowacji w zarządzaniu administracją publiczną, innowacji społecznych, innowacji przedsiębiorczych na obszarach wiejskich, współpracę międzynarodową i pomoc rozwojową.

Wieloletnia działaczka organizacji pozarządowych, przewodnicząca zarządu Rodziny Kolpinga Jeden Świat, trenerka i konsultantka w zakresie projektów społecznych, innowacyjnych, współpracy międzynarodowej. W latach 2004-2014 prowadziła szkolenia i wykłady z zakresu zarządzania projektami i dotacjami m.in dla: Małopolskiej Agencji Rozwoju Regionalnego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu im. Jana Pawła II, Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica, Wyższej Szkoły Europejskiej im. J. Tischnera, Wyższej Szkoły Biznesu – National-Louis University w Nowym Sączu, FRDL MISTI, Związku Centralnego Dzieła Kolpinga, Kolping Society w Ugandzie, Tanzanii, Ruandzie.

Świętowanie dnia bł. Adolpha Kolpinga

Spotkania

Uczestnicy spotkania w Hebdowie.

Świętowanie Dnia naszego Patrona – bł. A. Kolpinga oraz praca nad wzmocnieniem kolpingowskiej tożsamości były celami spotkania, które odbyło się 6-7 grudnia 2019 r. w Hebdowie. W nastrojowych wnętrzach ponorbertańskiego klasztoru z XII w. debatowaliśmy na temat rozwoju działań formacyjnych naszej organizacji, pozyskiwania nowych członków i stworzenia marki, z którą członkowie Dzieła Kolpinga będą się identyfikować.

Wspólnota kolpingowska zbudowana jest na solidarności jej członków, skupionych wokół wartości i zasad głoszonych przez naszego Patrona. Dlatego tak ważne jest kultywowanie pamięci o jego życiu, działalności i głoszonych ideach. Pierwszego dnia spotkania w Hebdowie mieliśmy zatem okazję wysłuchać wykładu ks. Jana Nowakowskiego - Prezesa Rodziny Kolpinga w Bochni na temat życia bł. Adolpha Kolpinga. Był to doskonały wstęp do dalszej części spotkania, podczas której każda z obecnych Rodzin

Kolpinga miała okazję zaprezentować swoją działalność i osiągnięcia. Dzieło Kolpinga tworzą lokalne stowarzyszenia – Rodziny, których aktywność często różni się od siebie, bo różna jest też sytuacja w miejscowościach, w których działają. Podczas spotkań, takich jak to w Hebdowie, organizacje mają okazję lepiej się poznać i wzajemnie inspirować. Uczestnicy podczas swoich wystąpień nawiązywali do naszej akcji „Kufier Kolpinga pełen możliwości”, podczas której tytułowy kufier odbywał podróż od

Rodziny do Rodziny i „zbierał” skarby w postaci pamiątek, zdjęć, publikacji, rękodzieła i przedmiotów symbolizujących działalność Rodzin. W kufrze znalazło się wiele inspirujących przedmiotów będących świadectwem różnorodności działań i specyfiki lokalnej kolpingowskich organizacji. Wieczór zakończyliśmy mikołajkową integracją - wśród wzajemnych życzeń i drobnych prezentów każdy mógł się poczuć ważną częścią kolpingowskiej wspólnoty.

Drugi dzień spotkania w Hebdomie odbył się pod hasłem „Wspólnota – Aktywność – Rozwój”. Rozpoczęliśmy go wykładem prof. Ryszarda Stockiego, w którym odwołał się on do ważnej myśli naszego Patrona – bł. A. Kolpinga: „Czasy Wam pokażą co należy czynić”. Razem z prelegentem rozmawialiśmy o największych wyzwaniach naszych czasów i jak one przekładają się na aktywność Dzieła Kolpinga. Następnie w grupach pracowaliśmy nad planowaniem działań, które wzmocnią tożsamość i jedność członków Dzieła Kolpinga w Polsce oraz pozwolą na rozwój naszej wspólnoty i na pozyskiwanie nowych członków.

Spotkanie odbyło się w ramach projektu „Wspólnota

siłą rozwoju”, którego celem jest wzmocnienie sieci Rodzin Kolpinga zrzeszonych w Związku. Projekt sfinansowany jest przez Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego ze środków Programu Organizacji Obywatelskich na lata 2018 - 2030.

Monika Dąbrowska

Zdjęcia: Józef Sikorski

PROJEKT „WSPÓLNOTA SIŁĄ ROZWOJU”

Celem projektu jest wzmocnienie sieci Rodzin Kolpinga zrzeszonych w Związku Centralnym, co wzmocni skuteczność realizacji ich celów statutowych i możliwość oddziaływania, a także współpracę z sektorem prywatnym i publicznym na obszarze lokalnym.

Termin realizacji:

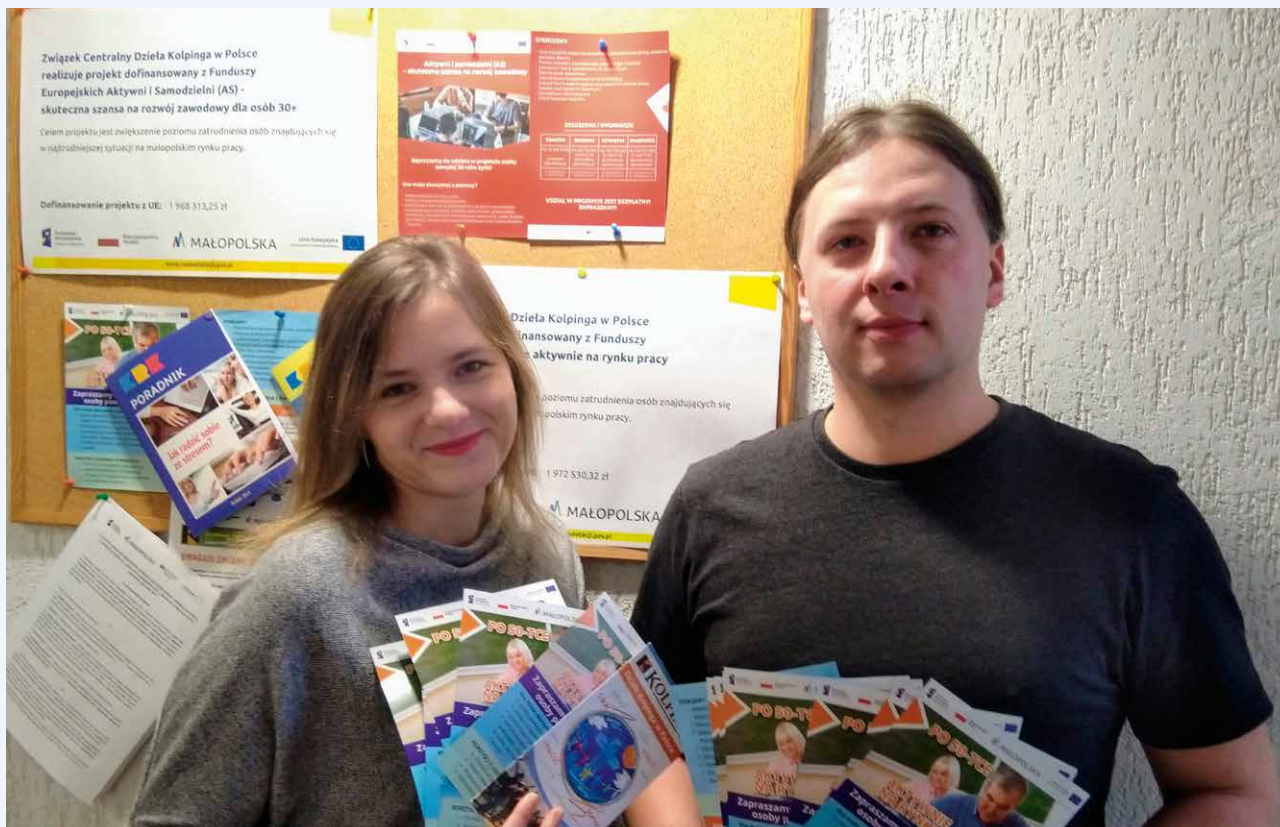
1 VII 2019 – 31 XII 2021

Działania:

W ramach projektu planowana jest organizacja Debat „Wspólnota- Aktywność- Rozwój”, skierowanych do przedstawicieli zarządów Rodzin Kolpinga, rozszerzenie oferty formacyjnej dla Rodzin oraz wzmocnienie komunikacji wewnętrznej. Rodziny Kolpinga będą mogły skorzystać z indywidualnego wsparcia doradczego. Zaplanowano również działania promocyjne i zwiększające rozpoznawalność Dzieła Kolpinga w Polsce.

„Życie zawodowe nie kończy się po 50-tce!”, czyli jak pozostać aktywnym na rynku pracy?

Przedstawiciele projektu „Po 50-tce aktywnie na rynku pracy”.

Wydaje się, że nowa praca bądź przebranżowienie się po pięćdziesiątce jest wręcz nieosiągalnym marzeniem. Czy jest tak naprawdę? Absolutnie nie! Przekonali się o tym wyjątkowi i nietuzinkowi uczestnicy naszego projektu.

Projekt „Po 50-tce aktywnie na rynku pracy” to program skierowany do osób, które ukończyły pięćdziesiąty rok życia i pozostają bez pracy, tj. posiadają status osoby bezrobotnej lub są osobami biernymi zawodowo, a także emerytów i rencistów, których ideą jest aktywizacja zawodowa. Głównym założeniem projektu jest zwiększenie poziomu zatrudnienia na lokalnym rynku pracy. Aktywizacja zawodowa udzielana jest Małopolanom, zamieszkującym jeden z powiatów: wadowicki, suski, chrzanowski, oświęcimski, bocheński, tarnowski, brzeski, wielicki, krakowski, olkuski, miechowski, proszowicki oraz miasto Kraków i Tarnów.

W ramach projektu funkcjonują cztery Centra Wsparcia „Kolping”: w Krakowie, Oświęcimiu, Wadowicach i Brzesku, gdzie kandydaci otrzymują wszechstronną pomoc w formie:

- szkoleń i bonów szkoleniowych,
- szkoleń komputerowych- ECDL Base/Profile/e-Citizen,
- staży zawodowych,
- zatrudnienia subsydiowanego na okres 6 miesięcy,
- pośrednictwa pracy.

Dla uczestników projektu zaplanowano również:

- stypendia szkoleniowe i/lub stażowe,

- zwrot kosztów dojazdu,
- zapewnienie opieki nad osobami zależnymi,
- opiekę personelu w postaci: doradcy klienta, trenera zatrudnienia wspieranego, coacha, doradcy zawodowego, psychologa oraz doradcy IT.

Projekt jest finansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach 8 Osi Priorytetowej Rynek Pracy Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 – 2020.

Festiwal Pracy JOBICON, 12 marca 2019r., Tauron Arena Kraków.

Praca po pięćdziesiątce? Czemu nie...

Osoby zgłaszające się do projektu to bardzo zróżnicowana grupa. Wśród nich znajdują się takie, które oczekują pomocy w sprecyzowaniu swojej drogi zawodowej, są zagubione i poszukujące wsparcia oraz ciepłego słowa. W znalezieniu odpowiedniego miejsca pracy szczególną rolę odgrywają nasi doradcy zawodowi, którzy weryfikują wątpliwości oraz badają predyspozycje zawodowe uczestników i tym samym pomagają w sprecyzowaniu, w jakiej branży beneficjent chciałby podjąć zatrudnienie.

Do projektu zgłaszają się również osoby zdecydowane, posiadające jasne i konkretne cele. Już podczas pierwszej rozmowy wiedzą jakiej formy wsparcia oczekują i jaka jest ich wymarzona praca. Wówczas rolą pośredników pracy jest pomoc w realizacji zamierzonego celu i próba znalezienia odpowiedniego miejsca pracy w jak najszerszym okresie czasu.

Osobom po pięćdziesiątym roku życia często brakuje wiedzy gdzie i jak pracy szukać, innymi słowy od czego zacząć – mówi Anna Wilk, koordynator projektu. Zadaniem Zespołu Projektowego jest zapewnienie mądrej pomocy i sprawienie, by uczestnicy odzyskali wiarę we własne możliwości oraz nie obawiali się powrotu na rynek pracy. Staramy się zbudować atmosferę wzajemnego zaufania. Dbamy, żeby uczestnicy dobrze się u nas i z nami czuli. Każdy traktowany jest indywidualnie – dodaje.

Komputer nie taki straszny

Jedną z form wsparcia w projekcie są szkolenia, które pomagają uczestnikom w zdobywaniu niezbędnych umiejętności. Po ich pomyślnym ukończeniu łatwiej jest znaleźć pracę w wymarzonej branży. Zrealizowaliśmy kilkanaście kursów opiekuna w żłobku, siostry PCK, szkolenia kadrowo – płacowe z programami Płatnik, Symfonia i Optima, a także szkolenia językowe oraz różnego rodzaju kursy komputerowe. Sporym problemem w grupie wiekowej 50+ jest brak podstawowych umiejętności obsługi komputera, dlatego też beneficjenci często decydują się na podniesienie swoich kwalifikacji i uczestniczenie w szkoleniu komputerowym. Umiejętność obsługi e-maila, programów komputerowych czy Internetu są podstawowymi wymaganiami, jakie stawia przed kandydatem pracodawca.

Jedną z osób, która skorzystała z takiego szkolenia była Pani Bożena – uroczą i wrażliwą kobietą, która zgłaszając się do projektu nie miała sprecyzowanych celów. „Miałam możliwość skorzystania z kursu komputerowego ECDL BASE. Udało mi się nabyć kwalifikacje. Nauczyłam się podstaw pracy z komputerem, korzystania z Internetu, wysyłania i pisania wiadomości mailowych. Po ukończeniu kursu zostałam zaproszona na rozmowę kwalifikacyjną na stanowisko pracownik biurowy w jednej z krakowskich firm. Było mi bardzo miło, gdy pracodawca powiedział, że zaimponowałam mu umiejętnościami posługiwania się programem Word i Excel. Od pół roku jestem pracownikiem tejże firmy” – wyznaje Pani Bożena, była uczestniczka projektu.

Każdy wiek na naukę jest dobry

Mówi się, że nabycie umiejętności językowych nie jest już takie proste, gdy osiągamy pewien wiek. Nic bardziej mylnego. Przekonał się o tym Pan Leszek – jeden z naszych beneficjentów. Udział w projekcie rozpoczął od kilku spotkań z doradcą zawodowym w celu zbadania predyspozycji zawodowych. Okazało się, że marzeniem Pana Leszka jest praca w marketingu. Ofert pracy nie brakowało, jednakże wszędzie wymagano znajomości języka angielskiego. Nie zniechęciło to Pana Leszka, który rozpoczął semestralny kurs językowy, a po jego ukończeniu udało się znaleźć kilka ofert pracy, na które wspólnie zaaplikowaliśmy. Wkrótce Pan Leszek został zaproszony na rozmowę rekrutacyjną, na którą przygotowywał się wraz z pośrednikiem pracy, w celu jak najlepszego zaprezentowania się na spotkaniu z pracodawcą. Dzisiaj Pan Leszek wciąż kontynuuje współpracę w wybranej firmie i branży.

Staż drogą do zatrudnienia

Kolejną możliwością zdobycia doświadczenia poprzez udział w projekcie „Po 50-tce aktywnie na rynku pracy” jest trzymiesięczny staż. To bardzo atrakcyjna forma wsparcia, gdyż decydując się na nią, uczestnik otrzymuje niezbędną praktykę zawodową, a pracodawca ma czas na poznanie go i zweryfikowanie, czy chciałby podjąć z nim dalszą współpracę. Pracodawca deklaruje chęć zatrudnienia po realizacji stażu i w większości przypadków tak się dzieje. Wielu uczestników kontynuuje współpracę do dziś.

Przekonała się o tym Pani Halina, która za namową pośrednika pracy uczestniczyła w rozmowie kwalifikacyjnej w jednej z krakowskich uczelni, gdzie niebawem rozpoczęła realizację stażu. Pracodawca był tak zadowolony z osiągniętych przez nią rezultatów, że zaraz po stażu nie dość, że postanowił ją zatrudnić, to jeszcze awansował na stanowisko samodzielnej kadrowej.

Atrakcyjne zatrudnienie subsydiowane...

Jedną z najatrakcyjniejszych form wsparcia w projekcie jest zatrudnienie subsydiowane. Forma subsydiowania polega na refundacji wynagrodzenia pracownika przez okres 6 miesięcy, w oparciu o umowę o pracę pomiędzy pracodawcą a realizatorem projektu, z obowiązkiem późniejszego zatrudnienia uczestnika na okres kolejnych trzech miesięcy. Wsparcie

przyznawane jest osobom w szczególnie niekorzystnej sytuacji społeczno – zawodowej – osobom z niskim wykształceniem, z orzeczoną stopniem niepełnosprawności czy długotrwale bezrobotnym.

Wśród osób, które zostały objęte tą formą wsparcia jest Pan Zbigniew – przesympatyczny, skromny dżentelmen, który bardzo obawiał się powrotu na rynek pracy po kilkunastoletniej przerwie. Z pomocą trenera zatrudnienia wspieranego oraz pośrednika pracy odzyskał wiarę w swoje możliwości. Za sprawą realizacji 6-miesięcznego zatrudnienia subsydiowanego zdobył potrzebne doświadczenie i nawiązał z pracodawcą długotrwałą współpracę.

Czekamy właśnie na Ciebie...

Pragniemy zaprosić wszystkich, którzy chcieliby dołączyć do naszego rodzinnego grona uczestników do wypełnienia formularza zgłoszeniowego w jednym z czterech Centrów bądź kontaktu mailowego pod adresem 50.krakow@kolping.pl

Zapewniamy pomoc w znalezieniu zatrudnienia, nabycie praktycznego doświadczenia zawodowego oraz uzyskanie nowych kwalifikacji i kompetencji, a także kompleksowe wsparcie. Do zobaczenia!

Anna Łętka

Fundusze Europejskie
Rzeczpospolita Polska
MAŁOPOLSKA
Unia Europejska

PO 50-TCE

AKTYWNI NA RYNKU PRACY

Zapraszamy do udziału w projekcie osoby powyżej 50 roku życia!

Kto może skorzystać z pomocy:

- osoby powyżej 50 roku życia
- osoby z niepełnosprawnościami
- pozostające bez pracy (bezrobotne lub bierne zawodowo)
- zamieszkujące powiaty: wielicki, miechowski, proszowicki, krakowski, oświęcimski, chrzanowski, wadowicki, suski, brzeski, bocheński, olkuski, tarnowski oraz miasto Kraków i Tarnów

KORZYŚCI Z UDZIAŁU W PROJEKCIE:

- Pomoc w znalezieniu zatrudnienia
- Nowe kwalifikacje i kompetencje
- Praktyczne doświadczenie zawodowe
- Kompleksowe wsparcie

OFERUJEMY:

- Indywidualne wsparcie zawodowe, pośrednictwo pracy, wsparcie doradcy klienta
- Pomoc doradcy zawodowego, psychologa i coacha
- Szkolenia i bony szkoleniowe ze stypendium
- Płatne staże zawodowe
- Zatrudnienie subsydiowane na 6 miesięcy
- Zatrudnienie wspomagane przy wsparciu trenera pracy
- Opiekę nad osobami zależnymi
- Doradztwo informatyczne
- Zwrot kosztów dojazdu

ZGŁOSZENIA I INFORMACJE

KRAKÓW	BRZESKO	OŚWIĘCIM	WADOWICE
tel. 12-418 77 67 50.krakow@kolping.pl	tel. 512-718-654 tel. 12-418 77 81 50.brzesko@kolping.pl	tel. 512-718-056 tel. 12-418 77 82 50.oswiecim@kolping.pl	tel. 512-718-298 tel. 12-418 77 83 50.wadowice@kolping.pl
ul. Żułowska 51 31-436 Kraków	ul. Głowackiego 26 32-800 Brzesko	ul. Zagrodowa 1 32-600 Oświęcim	ul. H. Sienkiewicza 7 34-100 Wadowice

**UDZIAŁ W PROJEKCIE JEST BEZPŁATNY!
ZAPRASZAMY!**

KOLPING
www.kolping.pl

Aktywne obywatelstwo osób starszych

Seniorzy

Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce realizuje dwuletni międzynarodowy projekt pt. „**Active citizenship by making lifelong learning among seniors a reality**” (Aktywne obywatelstwo poprzez urzeczywistnienie idei uczenia się przez całe życie wśród seniorów) w międzynarodowym partnerstwie z następującymi organizacjami:

1

Kolping International Association (wcześniej: Kolpingwerk e.V.) z Niemiec

2

Kolpingovo dielo na Slovensku ze Słowacji

3

Andragoski zavod Maribor - Ljudska univerza ze Słowenii

4

Avangard Personal Consulting z Bułgarii

Międzynarodowe spotkanie partnerów w Polsce.

Seniorzy z Dobrich witają uczestników międzynarodowego spotkania w Bułgarii.

Głównym celem projektu jest wspieranie osób starszych (60+) w zdobywaniu i rozwijaniu kluczowych kompetencji służących rozwojowi społeczno-edukacyjnemu i osobistemu oraz zwiększeniu uczestnictwa w życiu obywatelskim i społecznym. Działania projektowe skupiają się wokół szeroko pojętego kształcenia seniorów w zakresie edukacji globalnej związanej z aktualnymi wyzwaniami współczesnego świata z użyciem narzędzi ICT. W ramach partnerstwa odbywają się regularnie spotkania międzynarodowe dla osób koordynujących

projekt oraz pracowników zajmujących się edukacją osób starszych. Działania te służą wypracowaniu dobrych praktyk do wykorzystania w codziennej pracy edukacyjnej z seniorami.

W 2020 roku planowane są 2 międzynarodowe spotkania skierowane bezpośrednio do seniorów, które odbędą się w czerwcu na Słowacji i we wrześniu w Niemczech.

Projekt jest finansowany ze środków programu Erasmus + Unii Europejskiej.

Słoweńska jesień

W dniach 1-3 października 2019 roku odbyło się w Mariborze w Słowenii trzecie już międzynarodowe spotkanie projektowe w ramach ERASMUS+ pod hasłem *Active citizenship by making lifelong learning among seniors a reality* – Aktywne obywatelstwo poprzez urzeczywistnienie idei uczenia się przez całe życie wśród seniorów. Miało ono na celu przybliżenie różnych metod pracy z osobami starszymi, dostosowanych do potrzeb osób zarówno z wysokimi jak i niskimi kwalifikacjami. Spotkanie w Słowenii zostało zorganizowane przez organizację Andragoski Zavod Maribor – partnera projektu, który specjalizuje się w kształceniu osób dorosłych. Uczestnikami tego wydarzenia byli goście z Bułgarii, Polski i Słowacji. Zapraszamy do relacji z pobytu przygotowanej przez uczestniczki z Polski.

Uczestnicy spotkania.

Warsztaty z ziołolecznictwa.

Uczestniczki z Polski.

Zajęcia na Uniwersytecie Trzeciego Wieku.

Wtorek, 1 października

Pierwszego dnia poznałyśmy charakter działalności organizacji Andragoski Zavod (AZ-lu) oraz Uniwersytetu 3-go wieku, który działa w ramach tej instytucji. W AZ-lu miałyśmy okazję uczestniczyć w przykładowej lekcji języka angielskiego z udziałem słoweńskich seniorów, prowadzonej przez trenerkę - Mateję, która zaprezentowała nam różne ciekawe techniki nauczania. Po krótkiej autoprezentacji wszystkich uczestników, jednym z ciekawszych ćwiczeń zaproponowanych przez prowadzącą w ramach poszerzania słownictwa była próba interpretacji po angielsku obrazu Davida Hockneya pt. "Pan i Pani Clark i Percy".

Centrum szkoleniowe Andragoski Zavod realizuje różnorodne projekty międzypokoleniowe skierowane do wielu grup społecznych w tym dzieci, młodzieży, emerytów, osób bezdomnych, wykluczonych. Miałyśmy tam okazję brać również udział w pokazowych zajęciach przybliżających tematykę ziołolecznictwa, czyli tematu w ostatnim czasie popularnego wśród seniorów. Podczas takich warsztatów uczestnicy dowiadują się o praktycznym zastosowaniu ziół także w kuchni i kosmetyce.

Pierwszy dzień zakończył się wizytą w Muzeum Regionalnym w Mariborze, gdzie mogliśmy się zapoznać z historią tamtejszego regionu zwanego Styrią, od czasów prehistorycznych aż do okresu Austro-Węgier. Muzeum mieści się w malowniczym pałacu, kryjącym wiele ciekawych sal wystawowych, przedstawiających m.in. historię farmacji czy gotyckie rzeźby sakralne.

Środa, 2 października

Drugi dzień spotkania był również bardzo interesujący - miałyśmy okazję zwiedzić bliżej Bibliotekę Uniwersytecką w Mariborze, założoną w 1903 roku. Posiada ona wiele cennych księgozbiorów i kolekcji. Zwiedziłyśmy poszczególne pomieszczenia, w tym sale multimedialne, tematyczne – m. in. pokój anatomiczny dla przyszłych lekarzy przystosowany do nauki, pokoje ciszy do pracy indywidualnej, fotel służący do relaksacji.

W hallu głównym była wystawa poświęcona jubileuszowi 100 – lecia teatru narodowego w Mariborze. Odwiedziliśmy także gotycką katedrę pod wezwaniem św. Jana Chrzyciela, zawierającą m.in. witraż przedstawiający Jana Pawła II, który odwiedził Maribor podczas jednej ze swoich pielgrzymek. Nasi gospodarze pokazali nam również jedną z głównych atrakcji Mariboru, którą jest najstarsza winorośl na świecie, mająca ponad 400 lat, rosnąca w centrum miasta, której fenomen został odnotowany w Księdze Rekordów Guinnessa.

Na zakończenie pobytu odwiedziliśmy Dom Międzypokoleniowy we wsi Zgornja Kungota. Inicjatywę tę ustanowiono w 2013 roku przez tamtejszą gminę. Ma na celu integrację młodych ludzi ze starszymi, samotnymi mieszkańcami okolicy. Mogą w tym miejscu rozwijać swoje zainteresowania i pasje, dzieląc się swoim towarzystwem. W tym ciekawym miejscu odbywają się zajęcia muzyczne, plastyczne, kulinarne, sportowe. Dla młodzieży stworzono studio nagrań, salę gier i zabaw, gdzie mogą spędzać pożytecznie wolny czas. Seniorzy mogą rozwijać swoje pasje w pracowni stolarskiej, czy w plenerze grając w kręgle. Pierwotnie w miejscu domu międzypokoleniowego znajdowało się przedszkole. Jest w nim także baza noclegowa, można skorzystać z pokoiów gościnnych w razie potrzeby.

Czwartek, 3 października

Ostatni dzień, to czas ewaluacji i rozdania certyfikatów. To również czas na podsumowania i refleksje. Musimy przyznać, że wszystkie warsztaty i wizyty przeprowadzone były na wysokim poziomie. Warto też podkreślić, że w każdym miejscu, które miałyśmy okazję odwiedzić, spotkałyśmy się z prawdziwie słowiańską gościnnością i ciepłym przyjęciem. Miałyśmy okazję skosztować słoweńskie wino i pyszne wypieki. Podczas pobytu w Mariborze poznałyśmy lokalną kuchnię i integrowałyśmy się z pozostałymi uczestnikami projektu - sympatycznymi sąsiadami Słowakami, Bułgarami oraz gościnnymi gospodarzami Słoweńcami (Helena, Mateja i Katia – dziękujemy!). Malowniczy Maribor nad rzeką Drawą wraz z uroczymi mieszkańcami na długo pozostanie w naszej pamięci.

Marta Karaś i Mirosława Damianowa

